

L'Olot més estrateg

Cop d'efecte. Rodri canvia de sistema i sorprèn el Lleida amb solidesa defensiva i efectivitat atacant. Els gols de Germán i Uri Santos, decisius

La defensa de l'Olot en una acció del partit d'ahir al camp del Lleida Foto: SEGRE.

Segurament, ben pocs equips guanyaran al Camp d'Esports aquesta temporada i l'Olot serà un dels que podrà dir que ho va aconseguir. En gran part, perquè Rodri va guanyar la batalla tàctica a Imanol Idiákez. L'entrenador del conjunt olotí tenia ben estudiat el rival i el va sorprendre amb un 5-3-2 que va donar els seus fruits. Va neutralitzar l'atac dels lleidatans, que van abusar de centrades a l'àrea sense gaire criteri, i va permetre crear les ocasions suficients per guanyar el partit. Van ser poques, però van ser clares, i l'Olot les va aprofitar.

Rodri va renunciar als extrems i va confiar en els carrilers. I, el més

important, va fortificar l'eix de la defensa, amb tres centrals, i el mig del camp, amb un doble pivot eminentment defensiu. D'aquesta manera, va impedir que Jorge Miramón, el cervell del Lleida, jugués i fes jugar els seus. El mitjapunta no va trobar el davanter i els extrems tampoc no van saber fer mal. I això que havien començat bé. En els primers segons de joc, ja havien disparat dues vegades a la porteria de Wilfred i, després, tocaven i tocaven pacients, esperant una oportunitat que mai no els va arribar.

El 0-1 els va trastocar els plans. Possiblement, ni l'Olot se l'esperava, tenint en compte que fins aquell moment encara no havia fet intervenir Pau Torres cap vegada. En el minut 34, els garrotxins van treure petroli d'una falta centrada a la zona de tres quarts. Com a València, Hèctor Simon la va centrar cap a dins l'àrea, on, aquest cop, Germán la va caçar davant del porter. Incomprensiblement, el central andalús va entrar a rematar tot sol, i va batre Pau amb el peu. El porter va arribar a tocar la pilota, però no va evitar el gol.

L'Olot va fer bona la feina defensiva que havia fet durant tota la primera mitja hora de joc i es va avançar en el marcador en una jugada a pilota aturada. Va canviar la manera de jugar, però va mantenir la intensitat dels últims partits: l'actitud que en la segona part va fer que no es relaxés, que aguantés estoicament les arribades del Lleida –moltes, però estèrils– i, fins i tot, que no es conformés amb el 0-1. El resultat ja era molt bo, però l'equip sabia que lluitar per mantenir la victòria no només volia dir tancar-se al darrere a defensar. Encara era més important intentar aprofitar-se dels possibles errors del rival per acabar de noquejar-lo. Carlos va estar ben a punt d'aconseguir-ho. En el 67', una gran combinació en un contraatac amb Uri va deixar sol el davanter mataroní davant del porter, però Pau li va endevinar la intenció.

Uri no falla Carlos no va poder aprofitar l'ocasió, però l'Olot encara en va tenir una altra. Per gentilesa de la defensa del Lleida, que li va regalar la pilota, Uri va entrar sol a dins l'àrea pel vèrtex esquerre i va marcar amb un xut al pal del porter. Va ser el gol de la tranquil·litat i la cirereta al bon partit de l'equip i del davanter olotí. Uri va ser el més destacat de l'atac, però només va ser una peça més d'un engranatge que va funcionar tal com Rodri havia previst.

Els jugadors van respondre a la crida de l'entrenador, van córrer i van lluitar fins al final, i van plasmar al terreny de joc el partit que el tècnic havia dissenyat. Van impedir que el Lleida tingués un moment d'inspiració que hauria

estat clau i van lluir una efectivitat que va fregar el 100%. L'equip va demostrar que té recursos, que els sap fer servir i que ja sap competir a segona B, on no fa falta brillar per guanyar.

olot2

lleida0

Publicat a:

-L'Esportiu. Comarques Gironines 15-12-2014 Pàgina 26

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/ne19/article/8-esports/52-futbol-catala/804535-lolot-mes-estrateg.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss